

igennem, at Pengenes Værdi, Varernes Værdi er forandret; da Tolden betales efter Vægt, hvilket i øvrigt er et af de Konservative og Moderate gennemført Princip, er Toldbeskyttelsen formindsket eller ophævet, og de, der ikke er Tilhængere af Toldbeskyttelsesprincippet, maa være yderst tilfredse med denne Udvikling, maa indkassere den og fastholde den og derfor ogsaa vende sig imod Tanker som dem, det ærede Medlem fremførte, om at forøge Toldindtægterne. Men det ærede Medlem har ingenlunde protektionistiske Hensigter med sin Tale om Toldforhøjelse, og det er af en god Grund, ikke fordi det ærede Medlem er Frihandelsmand, men fordi jeg er overbevist om, at han er paa det rene med, at Beskyttelsen gennem Tolden for Øjeblikket slet ikke er det egnede Middel overfor Handelssamkvemmet, som Industrien f. Eks. tidligere troede. Det er ganske andre Kræfter, som for Øjeblikket virker i Spørgsmaalet om Handelen, saa voldsomme Kræfter, at hvis der skal ydes Beskyttelse for indenlandske Virksomheder, for at de ikke skal styrte sammen under Verdenstrykket, saa vil en lille Toldposition aldeles ikke kunne yde den Beskyttelse, saa maa det være ganske andre Forholdsregler, der skal træffes.

Altsaa, jeg vender mig mod det ærede Medlems Tanke, fordi Toldprotektionismen overhovedet altid har forekommet mig at være et forkasteligt Middel til Fremme af indenlandsk Virksomhed, og fordi jeg overhovedet ikke ønsker at medvirke til Forhøjelse af disse indirekte Afgifter, og jeg vender mig derfor til den anden Tanke, som det ærede Medlem udkastede, Tanken om en Indtægtsskat paa de yngre Aarsklasser, en Alderdomsskat paa de unge, dem fra 18 til 25 Aar. Jeg skal selvfølgelig ikke paa nogen Maade komme dybt ind paa dette Spørgsmaal. Jeg vil blot pege paa, at hvis man ved Nedsættelse af andre Udgifter, ved Formindskelse af Dyrtidstilskud, ved Formindskelse af militære Udgifter frigør nogle af de nuværende Indtægtsskatter til Brug for et saadant socialt Formaal som dette Lovforslags, vil der ikke være Uvillighed til at drøfte et saadant Spørgsmaal. Det peger lige ind imod en Række af de Problemer, som beskæftiger Tiden, nemlig om Forsørgerens Stilling, et uhyre vigtigt Spørgsmaal. Naar Kvindens Stilling i Erhvervslevet og hendes Deltagelse i Embedsstillinger er traadt saa meget frem som i de sidste Aar, melder sig Spørgsmaalet om Forsørgerens Stilling og om, hvorvidt hele den Form, hvorunder vor Skattelovgivning i saa mange Henseender tager det samme af den

samme Indtægt, ikke burde ændres under Hensyn til Indtægtsnyderens øvrige Stilling.

Og dér har det ærede Medlem endvidere peget paa det Forhold, at mange Indtægter ydes ens til den unge ugifte og til Forsørgeren, og megen Uklarhed over Arbejdernes Stilling for Øjeblikket og fejl Vurdering fra andre Samfundsklasser af Arbejdernes Stilling skyldes den Omstændighed, at den unge Arbejder har en stor Indtægt, som tillader ham et Liv langt udover den øvrige Arbejderklasses Kaar, medens den samme Indtægt for en Forsørger med en stor Familie er ringe og derfor berettiger hans stadige Stræben efter at forøge den. Det ærede Medlem har derfor peget paa et Spørgsmaal, som jeg tror, man ved en Indtægtsskatsdiskussion ubetinget bør tage op.

Til sidst har jeg kun paa ny at takke det høje Ting for, at det gennem samtlige Ordførere for alle Partier har ydet Tilslutning til de Principper, som er nedlagte i disse Lovforslag. Det ærede Medlem for Aalborg Amt sagde, at han gjorde det saa meget hellere, som der i dette Forslag fandtes Tanker, som han førte tilbage til den Mand, som hvis socialpolitiske Lærling han altid fremtræder, Direktør Ludvig Bramsen, en Mand, som jeg ogsaa har haft den Ære at kende og i høj Grad respekterer. Han gjorde det endvidere, fordi han mente, at der i dette Forslag var en Bevarelse af det, der var de gamle Moderates Ære; dette var et Resultat af Forliget, og da de Konservative ogsaa havde deres Andel deri, hævdede han de ene Ære. Andre Medlemmer har peget paa, og det understreger jeg selvfølgelig først og fremmest, at dette Forslag genoptager Tanken i det Forslag, som er Udgangspunktet for Alderdomsunderstøttelseslovens Drøftelse og Gennemførelse her i Landet, nemlig det Berg-Hørupske, og jeg ser med Tilfredshed den ene Taler efter den anden fastslaa, at det, som bar dette Lovforslag, nemlig de faste Takster, det understreger Retten, det betyder det store Fremskridt nu.

Jeg føler mig i denne Diskussion, hvor man har ført Hørups Navn frem paa forskellige Maader, særdeles lykkelig ved at være den, der fører disse Hørupske Hovedtanker frem paa ny overfor Rigsdagen, men jeg vil ogsaa gerne give de gamle Moderate den Ære, de fortjener, og jeg vil da først og fremmest give dem den Ære, at de under de Forsøg, man har gjort paa at føre denne Sag ind i Folkeforsikringens Blindspor, stod fast paa det Princip, som de under Brydning med Hø up, men i Fællesskab med hans og Bergs Tanker hævdede, nemlig den